

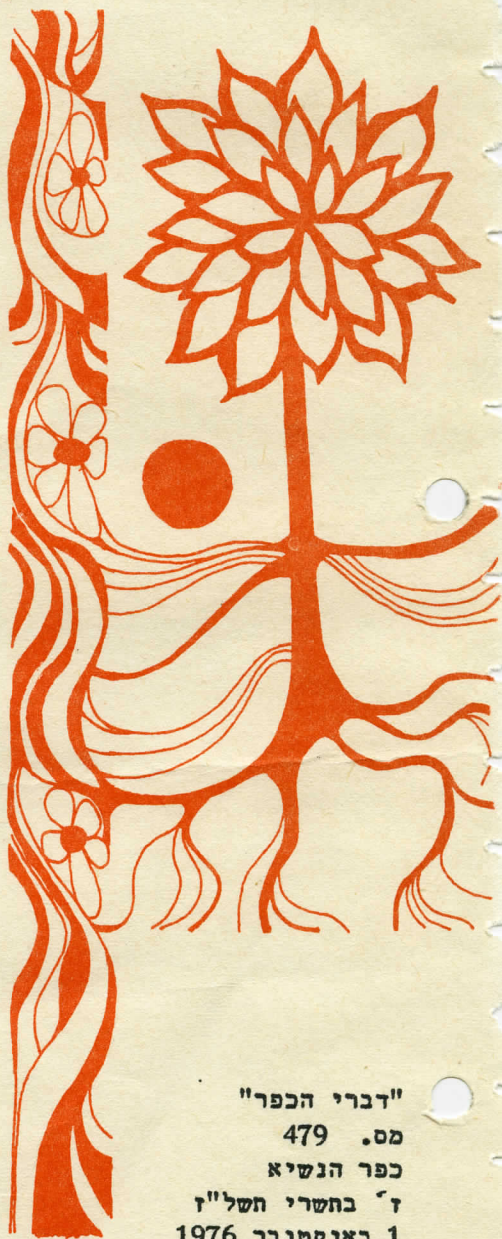
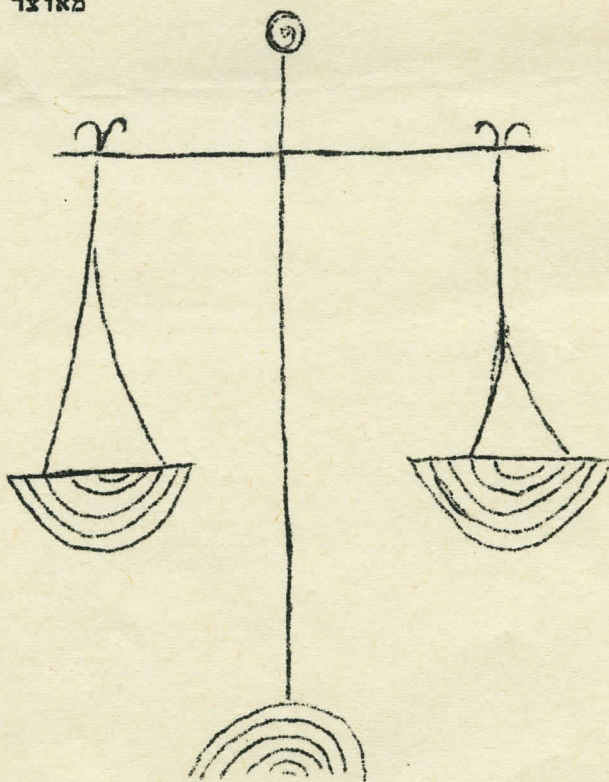

דברי הכפר

יום כפור

האומר "אחטא ואשוב, אחטא ואשוב"
 אין מספיקין בידו לעשות תשובה.
 "אחטא ויום הכיפורים מכפר"
 אין יום הכיפורים מכפר.
 עבירות שבין אדם לחברו אין יום הכפורים
 מכפר, עד שירצה את חברו.

מאוצר חז"ל.

"דברי הכפר"
 מס. 479
 כפר הנשיא
 ז' בחשרי חשל"ז
 1 באוקטובר 1976

יודאיקן	חנה	4.10
לוי	סדריק	6.10
פוטש	איזק	7.10
זויט	דוריס	—
פרלסון	אורן	—
סינה	שריטה	8.10
אפטרוט	גל	—
אפטרוט	הילה	—
פרנק (א' סוכות)	אווה	9.10
רחמני	נעמי	10.10

והנה החדשות כפי שלקט אותן כתבנו הנוודד:

* ראש השנה עבר עלינו בשלחנות עמוסים כל טוב, בשירה וזמרה בערב החג ובתפילות למחרת היום לחלק של צבורנו.

במוצאי שבת חזינו בסרט "24 שעות בכפר-
הנשיא" פרי דמיונם, מצלחם, יזמתם ומרצם
של תמר ואריה. היתה גם הסרטה חוזרת של סרט
פורים "כחול" - ומשניהם נהנינו.

* קטיף הכתנה התחיל מיד עם גמר החג בשטחנו
בעמק החולה. ישנם 1760 דונם כתנה ומעריכים
שהקטיף ימשך כחודש ימים.

* בעקבות הפרסומים השונים מהמרפאה על זוועות מחלת הכלבת - מודיעות לנו האחיות שהן נתנו, נותנות ויתנו בסך הכל 140 (קרי: מאה וארבעים) זריקות! כלומר 14 זריקות לכל אחת מתוך 10 הנפשות. (לא עלינו!)

* נשארו בלי מים כל בקר יום שני השבוע
ולמה? ובכך הבגור שחופר את התעלה לקו
החשמל החדש פגע באחד הצנורות הראשיים
וגרם לפצוצו.

* ובחדר האכל מה נשמע? ראינו השבוע שג' ראשי שיבה והוברה לנו שג'ו ר. הצטרף לצוות כדי להחליף את מיכאל כ. שבקירוב מסיים תקופת כהונתו.

* גם כיתות י"א וי"ב התחילו ללמד השבוע
בכפר בלום.

* ורק נשאר לנו לאחל לכל בית כפר הנשיא
גמר חתימה טובה.

* מפי איזק: עד סוף שבוע זה יגמרו את קטיף התפוחים. הזריזים שבינינו ירדו למטע בשבת לשם לקט - בקרוב ירססו.

* לצוות הנהגות שלנו הצטרפה דינה לוי
שעברה את הססט זה עתה. נהיגה טובה וזהירה
לדינה.

כמו כן נאחל ליוספה נהיגה זהירה עם קבלת רשיון ג'.

ועוד מכתח דרור. אהרון לויזן קבל תעודה
מקצועית למכונאות דרגה א', מטעם משרד
העבודה, לו ולאריה וו. שהדריך אותו, כל
הכבוד.

עם החלפת צוות המערכת, מסתיימת תקופה בחיי "דברי הכפר". אנו רוצות להודות – בשם כל חברי המשק החיילים והילדים – לעורכות המסיימות, שולמית ואלזה על עבודתן המסורה שהתבטאה באסוף, עריכה, כתיבה ודאגה שוטפת להוצאת העלון מדי שבוע בשבוע.

* המבט המאוכזב הנשקף מעיני החברים *
 * בהתפרסם עלון שאינו רחב מימדים "עיר על *
 * המקום שכבש לעצמו "דברי הכפר" בחיינו *
 * כבמה לפרס. דעות השגות ורעיונות על *
 * המתרחש סביבנו ובחוכנו. *
 * אנו תקוה שנוכל להמשיך ולתרום להוצאת *
 * העלון בקביעות ובהתמדה. *
 * צוות העורכות - דליה, מרב ויעל נ.

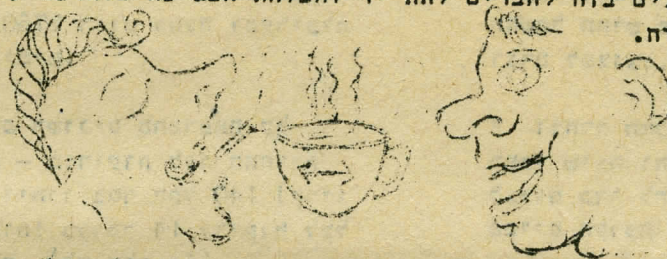
ערב תזונה

זה זמן רב שאנחנו מנסים לארגן ערב חברתי ביחד עם מועדון הזוגות הצעירים בחצור הגלילית, והנה סוף סוף ניתן להגשים את הרעיון שעליו שמענו בראשונה מקב. גונן שקיים ערב כזה עם חברי החוג בקרית שמונה - ובהצלחה.

התכנית היא, שבערב שבת, נובמבר 5, יגיעו אלינו כ-20 זוגות צעירים (גילאי 20-35) מהמועדון בחצור. נתכנן את בואם לשעה 8.15 ובהגיעם יתפזרו לחדרי החברים המעוניינים לארח אותם על כוס קפה ושיחה של היכרות הדדית.

ב-9.30 נתאסף בחדר האוכל לתכנית מוגשת ע"י ו. התרבות ואחר כך נרקוד או נראה סרט ביחד.

אנחנו פונים בזה לחברים לתת יד להצלחת הפגישה ולהרשם ע"י משרד המזכירות כמארח. רשמה: ריני כהן

תזונה תזונה

יום א	בערב	יום כיפור
בשעה 9.00	במועדון	
אחרי תפילות כל נדרי		
נשוחח	על	
"צורך האדם	בפולחן	
תפילה	ואמונה	
כולם מוזמנים		

ועדת החגים

כאשר סוקרים את החגים שעברו עלינו בשנה שעברה, אפשר בהחלט להביט אחורה בספוק מה - אם כי עדין בלא מעט "זעם".

את רוב החגים הצלחנו לבצע על תצד פסוב ויי לצייך - שבמידה ומצאנו חברים שהיה מוכנים לקחת על עצמם חג מסוים - יצאו אלה לימי ציון לקראת הארוע והשקיעו מאמצים רבים בהכנות.

הטכסים החגיגיים ליד שולחנות הארוחה המשותפת, בעזרת הדפים המודפסים היפים, (יוזמתו של אוסי) כבר הפכו למסורת. הודות למנהג זה, בילינו שעות נעימות יחד בליווי שירה וחזמרת. כך בראש השנה ויום העצמאות.

את סוכת תשל"ו הקמנו בגן אסתר וחבל שלא יצא לנו להשתמש בה יותר מפעם אחת בלבד, בערב חג. בשמחת תורה צוות מצומצם של המטע ערך מסיבה צנועה (וכיבוד נפלא) ולמדנו לקח, יאין לבקש מאמצים נוספים מענף, דוקא בסיום העונה הנוערת.

חידוש מוצלח בחנוכה היה תהלוכת הלפידים דעקפה את כל השכונות - וכל הכבוד לחברת הילדים, אשר ממשיכה לדאג לביצוע טכסים כאלה. הפעם עמדה המסיבה המרכזית בסימן ה"אח" בבצוע המפעל, ועוד הרבה זמן נזכור את הנסיון ה"אלכימי" של מיק א. ועוזריו, שכמעט שרף את תקרת העץ בחדר האכל!

ט"ו בשבט חגגנו בצורה הולמת ביותר במסיבה מסביב לשולחנות, שמסמר הערב היווה ריקוד בנות על רקע שקופיות יפות. למחרת יצאו כ-80 חברים וילדים לטיול ליער יהודיה וגמלא ברמת הגולן.

פורים עבר עלינו ב"שלל צבעים" ובהצלחה רבה, שכלל גם משלוח מנות ישר לבתי החברים. הצוות השקיע עבודה עצומה בסידורי המועדון וחדר האכל וכו'. התכנסנו אחרי החג לדון בלקחים שיש ללמוד מנסיון השנים, על מנת להגיע לשלמות הביצוע והנאה מקסימלית בעתיד.

ליל הסדר הצטיין באווירת נעימה ביותר ועבר ב"סדר" מופתי וללא תקלות, למרות האורחים הרבים. יש לברך את לו ט. שעומד במשימה הקשה הזאת כבר שנים רבות. לקראת שנת תשל"ז ברצוננו לנסות ולהוציא הגדה חדשה משלנו, ז"א - אותו החוכן, אבל שינוי חיצוני.

חנאי מזג האויר שוב לא אפשרו לנו קיום טכס הבאת העמר ויש לחפש דרכים אחרות להוציא את הקהל ל"חיק הטבע" בחג אביב זה.

ערב השואה צמנם לא נכלל ברשימת ה"חגים", אבל הוא ארוע חשוב ביותר בלוח השנה שלנו, כרגיל התכנסנו במועדון, והדגש הפעם היה על הצלת ילדים בתקופת המלחמה.

את יום העצמאות של שנת תשל"ו לא נסייח בגלל ה"פיקניק" שהתפוצר לנו ולבסוף התקיים על הדשא בבית, במקום על שפת הכנרת, כפי שתוכנן.

נזכור גם את ה"אטרקציה" הגדולה של הלונה פרק (אחרי הארוחה החגיגית) הלא הוא המיני גולף של ג'ים, ואת הפיצה ליד המדורה!

בחג הבכורים ירדנו למגרש הכדורגל והדעות חלוקות בציבור - האם צורת הדוכנים עדיפה על התהלוכה המסורתית. בכל אופן, נסיון די מוצלח, שיש לקחת אותו בחשבון בתכנון הבאת הביכורים בשנים הבאות.

מסיבת שבועות בסגנון חנ"כי - ארנברגי קדם את החג. לשנה זו יש תקוות שבכל זאת נצליח לארגן "תיקון ליל שבועות", כמו שנהוג בקיבוצים אחרים.

ביום ההתייבות ק-28 ערכנו את "פסטיבל הזמר" והמועד עדין טרי בזכרון כולנו.

כך שוב הגענו לראש השנה המעגל נסגר בחג מסורתי בנוסח שלנו, זה כולל את הערב האור-קולי בניצוח משפחות וולפין ופרנק, שמדי שנה מכינים לנו סרטים ותכניות של שקופיות. מלאכת מחשבת וטעם.

בעת שאנו מציינים את נקודות האור, יש לברך על פעולות הקיבוץ של החברה בהדרכתה של מעין, ורוב החגים מסופלים בנושא זה לשביעות רצון כולנו.

גם בשטח האלקטרוני הייתה השנה התקדמות רבה ויש צוות נאמן של חשמלאים שעל פי רוב דאג לסידורים המסובכים שדרושים לביצוע התכניות.

הנקודות האפורות הן, שעל אף המאמצים הרבים והחיפושים הממושכים והמיגעים עדין לא מצאנו צוות לכל חג. עדין, ברוב המקרים, נעשות ההכנות באוירה של הרגע האחרון ובחפזון, שלעתים מגיע ליאוש של ממש. נדמה שדישיות מסוימת שוררת בקרב חברים רבים מדי, שאינם מוכנים לשאת בחלק מן העול (אני הייתי אומרת במצוה) של עשיית החג לעצמנו!

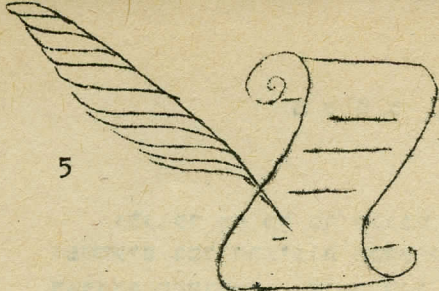
עדין חסרים לנו הרבה מן הכלים הדרושים לעריכת חג ראוי לשמו - מקהלה, להקת ריקודים קבועה, חוג דרמטי, קרינים מנוסים וגם ציוד מחאים.

אם בשנת חשל"ז נזכה להענות יתרה ובעזרה הפעילה של הרבה, הרבה חברים, בני נוער וילדים, ברצון טוב ובהבנה - יהיו לנו חגים יפים ונוכל להגיד כולנו - מועדים לשמחה!

בשם ו. החגים - אלזה

שעות הקבלה לחברים באספקה קטנה השתנו מעט, ורודה מוסרת לנו את הזמנים החדשים:

1800 - 1900	1200 - 1300	יום א
1930 - 2030	1200 - 1300	יום ב
1800 - 1900	1200 - 1300	יום ג
1800 - 1900	1200 - 1300	יום ד
1930 - 2030	1200 - 1300	יום ה
1300 - 1345	0830 - 0945	יום ו
2000 - 2030	לחילים בלבד	מוצאי שבת

מת'בת הד'אר

לכל החברים ושאר התושבים במסק, שלום.

קשה בעצם לדעת מהיכן להתחיל. הארץ הזאת היא פשוט תופעה של אנשים, של נוף של טכנולוגיה, של גסטרונומיה ושל ארוח. הכל כל כך מיוחד כל כך חלומי, כל כך מענין, כל כך תופעה.

נתחיל בתושבי הארץ הזאת. ובכן אלו הם האנשים הכי חביבים והכי ידידותיים וחברותיים שפגשתי בחיי ואחרי הטמטום הלונדוני המלווה במבט קפוא ומקפיא דם, זו פשוט חוויה מרנינה. זה מתבטא למשל בטרמפים. מעולם בשום מקרה לא נאלצתי להכות יותר מ-10 דקות תמימות עד לאיזה רכב יאסוף אותי ויקח אותי למחוז חפצי. במקרה אחד כשהייתי ברכב שנאלץ לפנות ממלאה ברמזור בעוד שאני הייתי צריך להמשיך ישר, פתח הנהג את החלון, החליף מילה עם נהג הרכב שחיכה בצידו ואחרי דקה הייתי באותו הרכב השני והמשכתי. במקרה אחר עמדתי בצד הדרך והסתכלתי במפה ולפתע עוצרת לידי מכונית. הדלת נפתחת והנהג מזמין אותי פנימה. והמקרה הכי קלאסי. ביום ראשון שהוא יום המנוחה של היפנים, אני עומד בכביש והכביש ריק ממכוניות. אוטובוס מופיע ואני מחליט לקחת אותו בליט כריזה, מניף יד והאוטובוס עוצר ולוקח אותי אבל כסף מסרב לקחת. פשוט לקח אותי טרמפ. כנראה היה בדרך לאיזה מקום, אוטובוס ריק לגמרי, רק אני נוסע בו ספידל וחינם.

או למשל אם אתה עוצר מישהו ושואל אותו לכיוון מסויים ולפעמים זו יכולה להיות אפילו צרה צרורה כי מאנגלית אין להם מושג, אבל לעולם לא יעזבו אותך עד שלא יהיו בטוחים שהבנת. פעם שאלתי יפני אחד איך אני מגיע לאכסניה הנוער שהייתה במרחק של איזה 5 ק"מ מהמקום ואחרי מכל נסיונותיו להסביר לי (ביפנית) ואיך מגיעים, עלו בזהו, רץ הבייתה, חזר עם המכונית והסיע אותי עד לאכסניה. ועוד ועוד דוגמאות לא חסרות.

וזהו עם עבודה. בכל מקום שלא תפנה, תראה אנשים עובדים במרץ, בונים גשרים, סוללים כבישים, מקימים בתים וכו'. עובדים ללא לאות ובמהירות מדהימה, עוד חויה מרנינה לעומת העם האנגלי, שכיום איננו יותר מאשר אוסף עלוב של חבורה בטלנים ושיכורים.

איזו טכנולוגיה. איזו מודרניזציה. האוטובוס העירוני למשל הוא תופעה בפני עצמה. ישנו שלט חשמלי בחזית הפנימית של האוטובוס המכריז באופן אוטומטי על כל תחנה וכמו כן קרינת, המודיעה ברמקול מעל גבי טיפריקורדר. החלונות הם חשמליים וגם הכסאות, אחורה וקדימה. מעל כל מושב יש מזגן אויר קטן ומנורה אישית. הרכבות כנ"ל. כרטיסים לרכבת ורכבת תחתית קונים במחשבים, הטלפון אף פעם לא תפוס ולעולם לא ירמו אותך. דלתות מוניות נפתחות בלחיצת כפתור ועוד ועוד הרבה הרבה. והכל הכל תוצרת יפן ויפן בלבד. ואף על פי כן האנשים נשארו אותם היפנים. פשוטים ואנושיים ולמודרניזציה ולתחכום מתיחסים בשלילה וכדבר מובן מאליו. האוכל היפני גם הוא תופעה. אני כבר אוכל פה אוכל יפני בערך 10 ימים ועדין לא בטוח מה בדיוק אני אוכל אבל זהו אוכל מצויין ועם דמיון בריא ביותר ותמיד לפני כל דבר, תה יפני ירוק. אכסניות נוער זו התופעה הבאה. כל אכסניה זה פשוט בנין לתפארת עם כל הנוחיות האפשרית ועם כל המסורת של אכסנית נוער. כל ערב בשעה שמונה ישנה "פגישה" כל באי האכסניה מתכנסים, יושבים במעגל ומציגים את עצמם. אחרי כן מקבלים הסבר על האכסניה. משחקים משחקי חדר ושרים שירים ביפנית. כ"מגיע חורי אני מציג את עצמי באנגלית, מסביר להם שאני מישראל, ממקום שנקרא קיבוץ ומה שמפחיע הוא, שלפעמים לא שמעו על ישראל, אבל על קיבוץ כן שמעו..

והנוער שם כל כך מגובש יחדיו אפילו שהם מכירים רק כמה שעות. משתפים פעולה ומשחקים בכל הרצינות משחקים שלמשה אם אנו היינו יכולים לחק ולהנות לולא "הקשיחות" הצברית המטופשת, שעושה לנו "סטופ" כל פעם שמרגישים צורך להתפרק. לא שזה עושה אותם ילדים קטנים חס וחלילה. זהו נוער מבוגר ורציני הרבה יותר מאתנו. דרכו של כל אחד ברורה לו למדי. יש פה דבר אחד ימיה ותי מאד, כלומר חרף הנמוסים היפנים המופלגים הם פשוט עושים הרבה רעש כשהם אוחלים וממצמצים בשפתיים, אני מרגיש פה בביח.

יש להם מנהגים בקשר להתנהגות בבית שהיינו בקלות יכולים לאמץ לנו. כשאח נכנס לבית יפני, אחת חולץ נעלים ונכנס לכפכפים. אחת נכנס לשרותים אחת חולץ כפכפים ונכנס לזוג חדש וכל חדר הכפכפים שלו, סטרליות גמורה. והמקלחת זו התופעה הבאה. אחת נכנס לחדר ומחפשת. נכנס לעוד חדר, שוטף את עצמן, מסתבן ושוטף מחדש עד שאח נקי לגמרי ואז נכנס לעוד חדר שם ישנה אמבטיה עם מיים חמים ופשוט מתרווח בפנים ונרגע מכל תלאות היום בשותפות עם עוד 5-6 איש בפנים מבלי שזה יפריע.

ישנה גם התופעה של אסונות הטבע. בסוקיו יש בממוצע 22 רעידות אדמה ביום אבל רק לעיתים רחוקות הן מורגשות. מה שכן יצא לי לראות (ולרגיש) זו סופת טייפון במהירות של 100 קמ"ש. חויה לא נעימה.

ולהתראות במכתב הבא

אילן

ל ק ר א ת ה א ס פ ה

1. בחירות:

ועדת הגיל הרך:

הצעת 1. הצעות:

1. יעל נמנוב
2. חנה פרנקלין

הצעת חברים:

עדנה קלמן

2. תקן עובדי חוץ.

3. הצעת חמר וולפין להרכב ועדת נעורים (לקראת הבחירות).

אוכלוסיה - חברים - בנות - ילדים

30.9.1976	1.10.1975	
119	113	חברים
228 ס"ה	219 ס"ה	חברות
109	106	מועמדים
8	7	מועמדות
15 ס"ה	9 ס"ה	בני משק מועמדים
7	2	בנות משק מועמדות
31	25	מאומצים
66 ס"ה	57 ס"ה	מאומצות
35	32	ס"ה
8	5	ילדים
10 ס"ה	6 ס"ה	ילדות
2	1	תורים
319	291	ס"ה אוכלוסיה קבועה
86	86	בצבא + ש.ש.ש.
171 ס"ה	165 ס"ה	בנות
85	79	בנות
22	25	בני משק
512	481	בנות
35 בנים	26 בנים	חושבי חוץ
62 ס"ה	47 ס"ה	מבוגרים
(מ-11.76 = 20) 27 בנות	21 בנות	ילדים
2 בנים	4 בנים	
3 ס"ה	11 ס"ה	
1 בנות	7 בנות	
9		
6		

החנועה משך השנה

חברים

10 החקבלו. 6 חברים (6 מועמדים) 4 חברות (1 מועמדת 3 בנות משק) 1 עזבו (חברה 1)

מועמדים

16 החקבלו (9 מועמדים, 7 מועמדות)
7 החקבלו לחברות (6 מועמדים, 1 מועמדת)
3 עזבו (2 מועמדים, 1 מועמדת)

המשך בעמ' 8

בני משק מועמדים

16 הצטרפו (7 בנים, 7 בנות עברו מחברת ילדים. 2 בנות משק חזרו ממשק אחר)
 3 התקבלו לחברות (3 בנות)
 4 עזבו (1 בן, 3 בנות)

ילדים

11 נולדו (3 בנים, 8 בנות)
 10 הצטרפו מבחון (6 בנים, 4 בנות)
 14 עברו מחברת הילדים ל"בני משק מועמדים" (7 בנים, 7 בנות)
 1 עזבו את המשק (בן 1)

התפלגות חברים לפי גיל (מגיל 45 ומעלה)

30.9.76	1.10.75	מפל גיל 60	חברים
1	1	ס"ה 1 = 0.4% של החברים	ס"ה 1 = 0.5% של חברים
11	0	מ-60-55	חברות
8	4	מ-55-50	חברים
33	3	מ-50-45	חברות
24	30	מ-45-30	חברים
19	23	מ-30-15	חברות
14	19	מ-15-10	חברים
58	18	מ-10-5	חברות
46	54	מ-5-0	חברים
44	44	מ-0-0	חברות
45.6% = 104	44.8% = 98	ס"ה מעל 45	חברים
			חברות

א' תפוז אעש הטבק?

כבר חדשים קוראים הרבה בעתונות על "המזיק החדש" בכותנה שגורם נזק כמוחי ואיכותי כאחד לכותנה הישראלית. בימים אלה, ליל התחלת הקטיף, חשבתי לנכון לנסות לעדכן חברים בנושא זה. אני מצטט בעיקר מחוזר שהופץ בין המגדלים ע"י כימ-אור, החברה לרסוסים אוריים.

הנידון: - הכרה עם כנימת עש הטבק.

בחדשים האחרונים אנו עדים לעליה חדה בהיקף הריסוסים בשדות הכותנה. מספר הדונמים המרוססים מדי יום בארץ מתקרב ל-100 אלף וזהו קנה מדה חסר תקדים. עם התקדמות השילוכים והקטיף, מספר זה הולך ופוחת.

המזיק העיקרי שאילץ אותנו להיכנס להילוך הגבוה ביותר.... הינו חרק שמוטת הכנף שלו נעה בגבולות 3 מ"מ, כנפיו בצבע לבן והוא נראה כמו עש קטן ולבן, מכאן השם "עש לבן" או White Fly לאמיתו של דבר המזיק הינו כנימה המוצצת את לשד העלים. שם הכנימה ALEYRODIDAE ממשפחת BEMISIA TABACI

עיקר הנזק הכלכלי שגורמת כנימה זו היא הפרשת פרש מתוק "סל דבש" דרך "צנור פליטה" בחלקו האחורי של הגוף. הפרש דבק בסיבי הכותנה שבהלקסים וזה גורם לירידת הסיב.

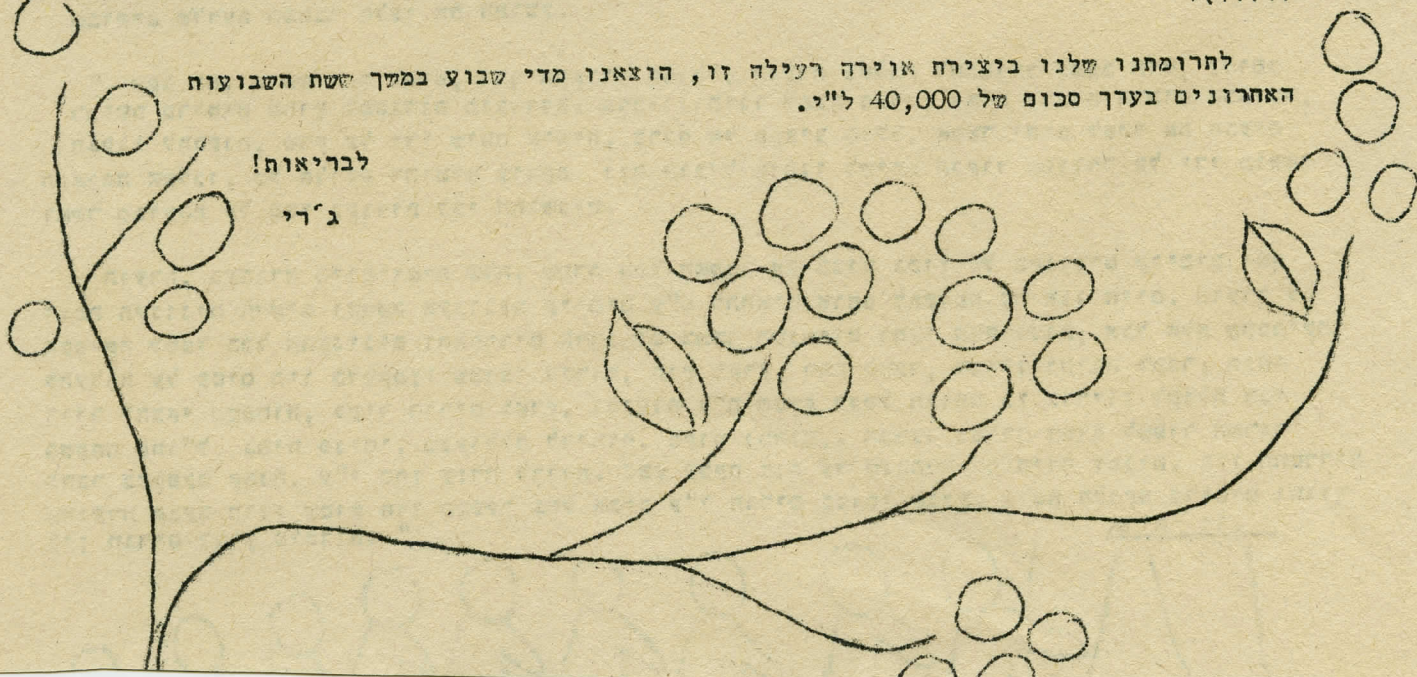
בוגרי כנימת עש הטבק גם מוסיפים על ידי הרוח והם יכולים לעבור מרחקים בין 10 ל-100 ק"מ ביום. שיה שמרוסס היום יכול להיות מאוכלס אחרי הריסוס ב"ניצולים" ו"פולשים" מבלי אפשרות להבחין בין שני הסוגים.

.... לגבי הסכניקה של הריסוס וסכויי הצלחתו, אין לנו תרופה שתביא לכיסוי הנוף כולו עד לפני הקרקע או לכיסוי הצד התחתון של העלים והפתרון ימשיך כנראה להשאר ביצירת אוירה רעילה מאוד לחרק בשליש העליון של הנוף ומתן ריסוסים תכופים לשמירה של ריכוז הרעל באיזור זה (מה היתה אומרת רחל קרסון, מחברת הספר "האביב הדומם" להערה זו!?!).

לתרומתנו שלנו ביצירת אוירה רעילה זו, הוצאנו מדי שבוע במשך ששת השבועות האחרונים בערך סכום של 40,000 ל"י.

לבריאות!

ג'רי

משפחות צבריות ושפה משותפת

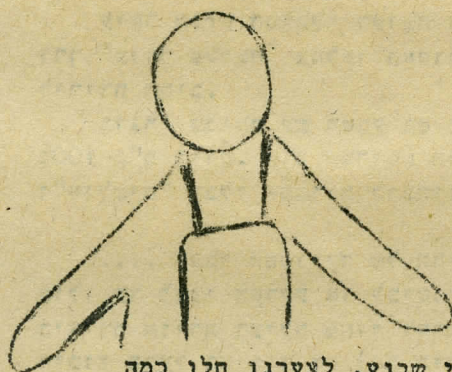
קשה לי לבטא את רגשותי לאחר שקראתי ב"דברי הכפר" את ההודעה המשמחת, שיש לנו סוף סוף משפלות צבריות. לא זאת בלבד, אלא שיש להן שפה משותפת עם הילדים!

גם אני שמחה על כך שיש לנו משפלות צבריות. ומדוע לא? גם להן יש ילדים. אבל לפי דעתי, לא נכון לדחות הצידה את כל המשפלות שאינן צבריות. גם לי יש ילדים והיו להם משפלות שלא התמזל מזלן להיולד בארצנו. אבל בכל זאת הן היו משפלות טובות מאד והיתה להן בהחלט שפה משותפת עם הילדים. עד היום נשמר הקשר בינן לבין הדור הצעיר, למרות ההבדל בגיל ולמרות שהן באו מארץ אחרת, מרצונן. ובכלל, מה היא שפה משותפת? האם אין זה הקשר הטוב, המתבטא בעבודה ובתרבות? אני חושבת שקיים קשר כזה ואנו הוכחנו זאת בחיי יום יום.

אני עצמי עבדתי במשך השנים עם צעירים רבים ומצאתי שיש לי בהחלט שפה משותפת איתם. ומה במסיבות, האם אין אנו משתתפים בהן ביחד, צברים ולא-צברים? אוי לנו אם נתחיל לדבר בצורה כזאת. דבר כזה יגרום לרגשי כעס ומרידות בצבור ויפגע אישית באנשים לא מעטים.

אסכם בכך: כאשר אני מסתכלת על בנינו, שהיו להם בעבר משפלות לא-צבריות, אני גאה בהם מאד ומקוה שגם הדור השני יהיה טוב באותה מידה.

מיכל ה.

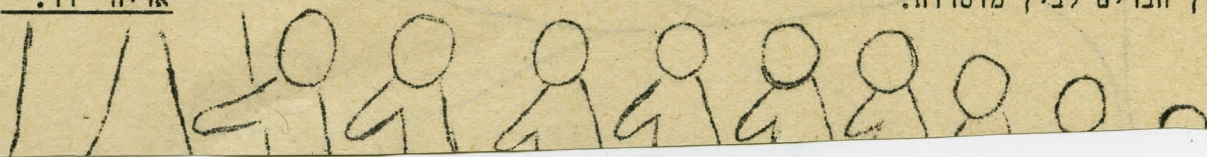
ועדת חברה

נתבקשנו להדפיס מחדש קטע מחוך דו"ח ו. החברה שהנפיע לפני שבוע. לצערנו חלו כמה שבועים שלדעת המחבר סלפו את התוכן.

" עקב מתן חופש יתר לפרט, דרך התקציב הכולל, הועדה נאלצה להתמודד במצב חדש, כלומר רכישת פריטים מחוץ למסגרות מוגדרות. בנסיגותינו למצא פתרון נאות לבעיית הרהוט הכאובה, הגענו למסקנה, שרק על ידי שיטה אישית, ברוח של תקציב כולל, אפשר יהיה לפתור את הבעיה הכאובה אצלנו, של חלוקת רהיטים צודקת. וזה הוביל אותנו לשיטת הנקוד שעובדה על ידי מופטי ואשר מבוססת על מתן נקודות לפי התישנות.

הועדה, בעבודה היומיומית שלה, שמרה ככל האפשר על בצוע נכון של תקנונים קיימים ואף יזמה תקנונים חדשים וחדשה תקנונים קיימים ע"מ להתאים אותם לתקופה בה אנו חיים. הועדה לא הספיקה לטפל בכל התקנונים וההסדרים הדרושים במשך השנתיים וחצי האחרונות, אבל אלה שהספיקה להעלות על פסים היו כדלקמן: שפוצי דירות, חוץ לארץ, רכב לחבר, רישיון נהיגה לחבר, תנאי דיור לחצאי משפחות, בקור הורים בארץ, נסיעות ע"ח המשק לנמל תעופה בן גוריון לקבלת בני משפחה מחו"ל, בטוח פנימי, מנעולים לדירות, בקור נכדים, הכרנו בצורך דחוף לשפור השרות לחבר באספקה קטנה, ע"י מתן עזרה לרודה. נטע עסקה בזה עד שנבחרה כמזכירה זמנית. בין ההסדרים שהועדה קבעה היו: שמוש חדר המפעל בתל אביב ע"י חברים בסופי שבוע, שיטת חלוקת פריטים ותווך בין חברים לבין מוסדות. "

אריה וו.

בלחץ העריכה

ראשי סחרחר.

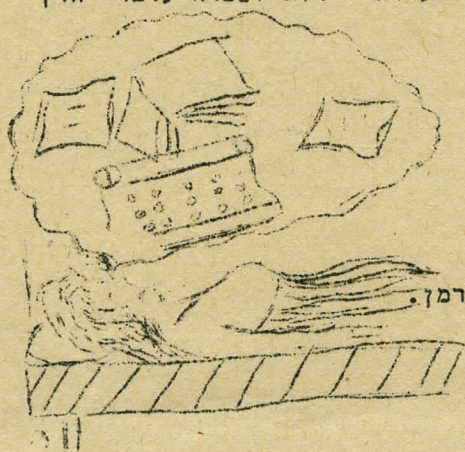
עד יום ג' צריך ללקט את הכל (פחות או יותר).

בשעה 9.25 חייבים להיות מוכנים המאמרים הראשונים בתא דאר 103.

ב-1205 צריך לראות את אילנה לודא אם התעוררו בעיות בהדפסה.

בערב לעבר על ההגהה בפעם הראשונה.

לראות את נטע ושוש וכל מרכזי ענף - ועדות - ולא לשכוח עובדי חוץ - הכל למען "מה נשמע".

וביום ד' למסר את יתר החמר.

והאיורים!

גם לזה לדאג!

אך יותר מאוחר.

וגם השער.

אפשר לצייר או למצא שיר של נתן אלתרמן.

גם לאה גולדברג לא רעה.

אבל זה אחר כך.

אך לא מאוחר מיום ה' בשעה 10.10.

אז רות רחמני נכנסת לתמונה.

לפני זה הגהה שניה.

רבנו של עולם - מי יזכור את כל זאת?

אני שוכבת לישון עם המכתב של אילן ועש הסבק של ג'רי. ועוד קוראת את דו"ח החגים....

והנה אני עומדת על גג חדר האכל ואני צועקת בקול גדול:

מ - ה נ - ש - מ - ע ? ? ?

ועונים לי עשרת מליון יפנים קטנסנים. והגיישות יוצאות מתוך מוניות אוטומטיות ועולות בצעדים קטנסנים ומביאים לי תפוח עם דבש.

ואני רוצה לנגס מהתפוח - והנה הוא נגוע בעש הסבק!

ושוב אני צועקת. והפעם בקול צברי ובשפה מובנת לכול!

מ - ה נ - ש - מ - ע ? ? ?

והחשובה באה מגרונות המועמדים של איזי ומגילאי 50-60. והם עולים עלי ולכל אחד זריקה ביד והם נוהנים לי 140 זריקות בבטן.

ועכשיו הפ באים גלים, גלים, האוירונים! והם מרססים עלי 40,000 כנימות רעילות בשליש העליון.

ואני מרגישה שהגג מתמוטט ואני נופלת לתוך חנותה של רודה - והיא אומרת שהחליפה שעות קבלה - החנות סגורה.

ובשארית כוחותי אני נאחזת בשער החנות - והשעה היא

10 ועש דקות ביום ה' בבקר - והעמודים נשברים ומתפוצצים - והמים מתיזים לכל עבר..

ואני שטופת זיעה!

וכבר מתכננת את העלון הבא.

יעל נ. (אחת מהעורכות החדשות.)

מחלה זו מצויה ביונקים שונים, ומעברת לאדם באמצעות הרוק של החיות הנגועות. הדרך המקובלת ביותר של העברת המחלה הייתה הנשיכה אולם עצם הנגיעה בחיה הנגועה, בעיקר חיות הנוהגות ללקק את עצמן (כלב, חתול), דיה לגרום להדבקות.

תקופת הדגירה באדם הנה מעשרה ימים ועד לשנתיים, אך בדרך כלל הנה בת 3-7 שבועות. הוירוס נודד לאורך העצבים מאזור הנשיכה ועד למוח. במקום זה הוא מתרבה ונודד הלאה בדרך העצבים עד לבלוטות הרוק. באזור הנשיכה מתפתח כאב ופראסטזיות. לאחר מכן מתפתחים סימני הפגיעה במוח: שתית נוזלים גורמת לעוית שרירי הגרגרת ולמחנק, כך שהחולה מסרב לקבל נוזלים (Hydrophobia פחד מפני מים). עוית שרירים זו עלולה להופיע גם בשרירים אחרים בגוף. החולה נעשה בלתי שקט. משתולל לפרקים ומפתח עוית כללית. הפרשת הרוק מתגברת, וכל נסיון לבלעו גורם שוב ללרינגוספזם.

הטיפול לאחר הופעת הסימנים מאכזב במרבית המקרים. מטרתו הנה להשקט ולהרגיע את החולה, לבודדו מכל גרוי חיצוני העלול לעורר עוית כללית, ולמנוע לרינגוספזם קטלני. אך בדרך כלל בא הסוף הקטלני יומיים או שלושה לאחר הופעת הסמנים הקליניים כתוצאה מאי ספיקה לבבית, נשימתית או שתוק כללי.

מניעת המחלה הנה האמצעי היחיד להתגבר עליו. פסטר היה הראשון אשר בשנת 1885 הנהיג את החסון בפני המחלה באמצעות תרכיב מיוחד כנגד הכלבת. תרכיב זה כולל את וירוס הכלבת שעצמתו החלשה בכך שהוא הועבר קודם לארנבת. לאחר שהדביקו את הארנבת בכלבת - מצוי הוירוס במוחה ובמוח השדרה שלה. אברים אלה נלקחים ומחוכים מכינים את התרכיב הדרוש לחסון האדם. תקופת הדגירה של המחלה באדם ארוכה למדי כך שהנשון עלול לפתח חסונו הטבעי הפעיל ולקדם את תופעות המחלה.

ככל שמקום הנשיכה קרוב יותר למוח - קצרה תקופת הדגירה, ויעילות התרכיב של פסטר קטנה יותר. במקרים אלה קיימת ההוראה להשתמש בנסיוב המכיל כבר נוגדנים לוירוס הכלבת. נסיוב זה נותן חסון סביל היעיל לקדם את המחלה ונותן שהות להתפתחות החסון הטבעי, הפעיל. הנסיוב מוכן מדם כבשים או סוסים אשר הודבקו בכלבת בצורה חלשה אך חוזרת.

ההוראות לטיפול בנשון הן כדלקמן:

(א) יש למסור ללשכת הבריאות האזורית בהקדם האפשרי פרטים על החיה הנושכת, כדי שינקטו באמצעים המתאימים לברור באם החיה נגועה בכלבת. החיה נשמרת בהסגר במשך עשרה ימים, ואם תוך תקופה זו לא פתחה סימני כלבת, הרי שאין לחשוש מפני המחלה בנשון.

(ב) יש לנקות מיד את הפצע בסבון (*Sapo Viridis*) או דטרגנט כל שהוא, ולאחר מכן לחטא בIOD. אין לתפור ולחבר את שולי הפצע. מוטב לתת גם נסיוב נגד טטנוס (טוקסואיד או אנטי-טוקסין).

(ג) באם הייתה הנשיכה באזור הגולגולת, הצוואר או הכתפיים יש לתת לחולה אנטיסרום (חסון סביל). הוראה זו קיימת גם כאשר קיימות נשיכות מרובות בגוף.

(ד) כאשר ברור שהחיה הנושכת נגועה בכלבת, או באם פתחה החיה כלבת תוך תקופה ההסגר, יש להתחיל במתן תרכיב פסטר כנגד הכלבת. תרכיב זה נתן בזריקות תת-עוריות בעור הבטן או באזור האינטרסקפולרי ויש לתת אחת ליום במשך 14-28 יום.

טפול ספציפי זה קשור בסיבוכים מסויימים. מתן האנטיסרום עלול לגרום לתופעות אנפילקטיות, ככל נסיון אחר. תרכיב פסטר עלול לגרום לעתים למצבי אנצפליטיס או נויריטיס קשים. יתכן שמצבים אלה נגרמים ע"י הוירוס אשר עצמתו אמנם החלשה, אך כנראה שאפיו נשתנה. מאידך - עלולה אנצפליטיס זו להיות תגובה אנפילקטית כנגד חומר המוח ממנו הוכן התרכיב. מסיבות אלה יש לתת את הטפול בתרכיב פסטר אך ורק תחת ביקורת רפואית.

"רפואה פנימית לאחיות"

ד"ר אלכסנדר רבינא

1. אני דורשת ממזכירות כפר הנשיא להציע מיד חבר שיהיה אחראי לכל הקשור לחיות בית במשקנו.
2. אני דורשת שרק לחבר משק יהיה הזכות להיות אחראי על חיות בית.
3. אני דורשת שיהיה אסור לילד, מתנדב, חבר גרעין, חבר אולפן, בן מאומץ וכו' להיות אחראים לחיות.
4. אני דורשת שכל חבר שמקבל חיה ירשם את שמו, פרטיו וחסוניו אצל החבר שיהיה אחראי על חיות בית.
5. אני דורשת שכל ההוצאות הקשורות לחיות בית, כולל נסיעות, חסונים וכו', יהיו על חשבון החבר.
6. אני דורשת שפעם בחודש, או לעתים קרובות יותר אם נחוץ, התברואן יפזר רעל סביב למשק כדי להרוג כל חתול או כלב שאין חבר משק אחראי עליו.

אולי הנ"ל נשמע קצוני, אך הנסיון של השנה האחרונה מעיד על הצורך לפעול בכוח בענין זה. בתקופה זו, מספר החסונים נגד מחלת הכלבת שנחנו לחושבי כפר הנשיא עלה על המספר שנחנו משך כל השנים מאז נוסד המשק.

דו"ח משיבת המזכירות - 27.9.1976

נוכחים: אירית, נסע, ראובן ג', בני פ', גדי ע',
אריה וו', זמי,

הוזמנו: בוב וו', רוי אב, ג'ור', שוש ס'.

גם השתתפו: דני פ', ג'ורג' נ', נתן ב'א, שאול ר',
ג'רמי ג', דודו פ'.

אורח עובד, הסובל ממחלה כרונית ושהה בעבר במשק לכמה חודשים.

המרפאה מבקשת להפסיק שהותו כאן, ומספר חברים מערערים על

הענותה של המזכירה לדרישת המרפאה.

הוחלט לשפל ברגלו הפגועה ולהפסיק שהותו פה כאשר תחלים.

הדפוס: משרד הביטחון - תל אביב 1976

הודעה מהמא"ז

קבלתי כמות נוספת של רובים M.1.

חברות או חברים בלתי לוחמים, שברצונם לקבל נשק כזה,
מתבקשים לפנות אלי.

ג'רי נ'